

عنوان مقاله:

مفهوم قلمرو در فضای شهری و نقش آن در تقویت تعاملات اجتماعی شهروندان (نمونه موردی: ایلام، خیابان دانشجو)

محل انتشار:

همایش ملی نظریه های نوین در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

وحید محمدیان - دانشجوی کارشناسی ارشد، واحد علوم و تحقیقات ایلام

بهزاد وثیق - استادیار گروه معماری، دانشگاه جندی شاپور دزفول

خلاصه مقاله:

فضای شهری بستر شکلگیری زندگی اجتماعی جامعه و بارزترین نمود تمایل بشر به حیات مدنی و ارتقای هویت جمعی است. اهمیت فضای شهری، اساساً به جهت رابطهای است که با راهبردهای اجتماعی، بیان زندگی فعال شهروندی و پالایش ساخت اجتماعی دارد. طراحان شهری با توجه به چگونگی رابطه انسان و فضای مصنوع، سعی در ساماندهی محیط انسانی و تسهیل روابط مطلوب اجتماعی دارند. یکی از بنیادینترین عوامل تقویت روابط اجتماعی در فضاهای عمومی، حفظ قلمرو و حریم خصوصی افراد است. دستیابی به خلوت و قلمرو شخصی سبب تسهیل روابط متقابل اجتماعی و پیوند عاطفی بین فرد و مکان میگردد. در صورت عدم تفکیک مشخص و مناسب قلمرو فضایی، شهروندان به ناچار به وسیله مقابله و ستیز با محیط، مرز دلخواه تعامل از دید خود را به دست میآورند. با توجه به ماهیت نظری موضوع، روش انجام تحقیق استفاده از روش تحلیلی، مطالعه اسنادی و منابع کتابخانه-ای است. در این پژوهش، مؤلفههای بهبود تعاملات اجتماعی شهروندان در فضاهای شهری مورد بررسی قرار گرفته و سپس با ارائه مفهوم قلمرو و فضای شخصی، نقش این عوامل در تقویت تعاملات اجتماعی مورد کنکاش و مذاقه قرار میگیرد

کلمات کلیدی:

فضای شهری، حیات مدنی، قلمرو فضایی، حریم خصوصی، تعامل اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/383242>

